

Wybrane problemy wyceny operacji gospodarczych w walutach obcych w aspekcie prawa bilansowego i podatkowego

Marcin Stępień*

Streszczenie: Cel – przedsiębiorstwa dokonując wymiany towarów i usług, przeprowadzają transakcje zarówno na rynkach krajowych i zagranicznych. Intensyfikacja czynności dokonywana na rynkach zagranicznych sprawia, iż problematyka wyceny operacji gospodarczych wyrażonych w walutach obcych, nabiera rosnącego znaczenia. Celem artykułu jest zaprezentowanie dylematów wyceny operacji gospodarczych wyrażonych w walutach obcych, w aspekcie prawa bilansowego i podatkowego. Metodologia badania – w artykule zawarto monograficzną metodologię badania, wykorzystując informacje w formie jakościowo-opisowej. Podano metodzie analizy i konstrukcji logicznej piśmiennictwo istniejące w zakresie badanego zagadnienia. Wynik – system rachunkowości, stanowiąc wewnętrznie spójny system pomiaru i wyceny operacji gospodarczych, dostarcza przedsiębiorcy i otoczeniu gospodarczemu wiarygodnej i zrozumiałej informacji. Związana jest ona z przeprowadzonymi przez jednostkę gospodarczą operacjami gospodarczymi, jak również z prezentacją (połączoną z wyceną) pozycji posiadanych zasobów i źródeł ich finansowania. System podatkowy stanowi element polityki podatkowej państwa, wpływając jednocześnie na elementy wyceny operacji gospodarczych przez jednostki gospodarcze. Nie jest jednak systemem spójnym i zrozumiałym, co powoduje nieczytelność i niezrozumiałość informacji ekonomicznych generowanych przez system prawa podatkowego, w zakresie wyceny operacji gospodarczych wyrażonych w walutach obcych. Należy mieć nadzieję, iż mając system rzetelnej informacji o przeprowadzonych operacjach gospodarczych w postaci systemu rachunkowości, nieco częściej ustawodawca wykorzystywał będzie metody i narzędzia tego systemu, celem tworzenia zrozumiałej informacji również przez system podatkowy. Oryginalność/Wartość – wartość poznawczą artykułu stanowi interdyscyplinarność badanego zagadnienia z próbą kwantyfikacji metodyki wyceny na gruncie prawa podatkowego.

Słowa kluczowe: wycena operacji gospodarczych, kurs wyceny, różnice kursowe

Wprowadzenie

Pomiar, wycena i prezentacja operacji gospodarczych, stanowią jedno z podstawowych zadań rachunkowości. Prof. S. Skrzywan definiując pojęcie rachunkowości wskazał, iż rachunkowość jest szczególnym rodzajem jednostkowej ewidencji gospodarczej. Stanowi ona system ciągłego w czasie ujmowania, grupowania, prezentowania i interpretowania wyrażanych w pieniądzu i bilansujących się ogólnych i szczegółowych danych liczbowych o działalności gospodarczej i sytuacji majątkowej jednostki gospodarczej (Skrzywan 1969: 5). W dzisiejszym świecie, w którym kooperacja i międzynarodowa wymiana dóbr i usług

* dr Marcin Stępień, Wydział Zarządzania Politechniki Częstochowskiej, ul. Armii Krajowej 19B, 42-200 Częstochowa, e-mail: mstepien@zim.pcz.czest.pl.

stanowi podstawę organizacji sprzedaży wielu przedsiębiorstw, szczególnego znaczenia nabiera problem wyceny operacji gospodarczych wyrażonych w walutach obcych. Wycena operacji gospodarczych jest istotna zarówno z punktu widzenia systemu rachunkowości, jak i prawa podatkowego. Zmieniająca się jednak wykładnia prawa podatkowego w zakresie wyceny i prezentacji operacji gospodarczych wyrażonych w walutach obcych, czyni z omawianego zagadnienia problem zarówno w sferze teoretycznej jak i praktycznej, z uwagi na wycenę operacji gospodarczych i ustalanie różnic kursowych, które wpływają zarówno na wycenę zasobów, źródeł finansowania i jedną z podstawowych kategorii podatkowych, jaką stanowi dochód podlegający opodatkowaniu

1. Wycena wybranych kategorii ekonomicznych w systemie rachunkowości

Podstawową cechą systemu informacyjnego rachunkowości jest zapewnienie jakości tworzonych informacji, bowiem potrzeby odbiorcy może zaspokoić jedynie informacja dobra jakościowo (Hejnar 2007: 20). O jakości informacji tworzonych przez system rachunkowości decydują następujące cechy:

- zrozumiałość,
- przydatność,
- wiarygodność,
- porównywalność (*Założenia koncepcyjne...* 2007: t.1, 61),
- bezstronność (*Założenia koncepcyjne...* 2007: t.1, 55).

Zrozumiałość informacji wiąże się z ich zrozumieniem przez odbiorcę, przy założeniu, że odbiorca posiada odpowiednią wiedzę umożliwiającą mu identyfikację treści, które niosą ze sobą przekazywane informacje.

Przydatność informacji jest podstawowym kryterium uwzględnianym w tworzeniu sprawozdania finansowego. Przydatność informacji przejawia się jej wpływem na decyzje ekonomiczne podejmowane przez jej użytkowników.

Wiarygodność informacji tworzonych przez rachunkowość oznacza, iż odzwierciedlają one wiernie rzeczywistość gospodarczą.

Porównywalność zakłada stosowanie ciągłości metodologicznej w ustalaniu i prezentowaniu w sprawozdaniach finansowych skutków podobnych zdarzeń gospodarczych (*Założenia koncepcyjne...* 2007: t. 1, 61–66).

Bezstronność wiąże się z wiarygodnością i oznacza brak manipulacji w doborze lub sposobie prezentacji informacji (*Założenia koncepcyjne...* 2007: t. 1, 55–56).

Pomiar zjawisk ekonomicznych rejestrowanych przez rachunkowość jest dokonywany w pieniądzu. Miernik rachunkowości posiada zarówno cechy „idealnego” miernika wartości, podlega jednak różnego rodzaju deformacjom, w szczególności deformacjom inflacyjnym. System rachunkowości, oparty na pieniężnym mierniku wartości, definiuje podstawowe pojęcia związane z wyceną aktywów i pasywów, z których najistotniejsze to:

- cena nabycia,
- koszt wytworzenia,
- cena sprzedaży netto,
- kwota wymagająca zapłaty,
- wartość godziwa,
- skorygowanie ceny nabycia,
- wartość nominalna (Ustawa z dnia 29 września 1994...: art. 28–44).

Zasadnicze znaczenie dla prawidłowego ustalenia wartości składników aktywów i pasywów mają również dodatkowe parametry wyceny, takie jak:

- trwała utrata wartości,
- kurs waluty obcej,
- wiarygodnie oszacowana wartość (Hejnar 2007: 18).

Klasyfikacje stosowane przez rachunkowość, cechy i zasady ukształtowane przez wieki, zapewniają wypełnienie stawianego przed nią podstawowego celu, jakim jest rzetelne i jasne przedstawianie sytuacji majątkowej i finansowej oraz wyniku finansowego.

Stosując do wyceny operacji gospodarczych kurs waluty obcej, można wyodrębnić dwa zasadnicze momenty. Pierwszym z nich jest wycena operacji gospodarczej w momencie zaistnienia (wprowadzenia do ksiąg), drugim etapem jest wycena i prezentacja wprowadzonego składnika aktywów czy pasywów na dzień bilansowy. Wycena na dzień bilansowy składników aktywów i pasywów, regulowana jest przez ust. 1 art. 30 ustawy o rachunkowości. Stanowi on, iż nie rzadziej niż na dzień bilansowy wycenia się wyrażone w walutach obcych składniki aktywów (z wyłączeniem udziałów w jednostkach podporządkowanych wycenianych metodą praw własności) i pasywów – po obowiązującym na ten dzień średnim kursie ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski.

Wyrażone w walutach obcych operacje gospodarcze, przeprowadzone w ciągu roku obrotowego, ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia – o ile odrębne przepisy dotyczące środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i innych krajów Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz środków niepodlegających zwrotowi, pochodzących ze źródeł zagranicznych nie stanowią inaczej – odpowiednio po kursie:

- 1) **faktycznie zastosowanym** w dniu ich przeprowadzenia, wynikającym z charakteru operacji – w przypadku sprzedaży lub kupna walut oraz zapłaty należności lub zobowiązań;
- 2) **średnim ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski z dnia poprzedzającego** dzień ich przeprowadzenia – w przypadku zapłaty należności lub zobowiązań, jeżeli nie jest zasadne zastosowanie kursu, o którym mowa powyżej, jak również w przypadku wyceny pozostałych operacji gospodarczych (por. Ustawa z dnia 29 września 1994...: art. 30).

Przepis ten znowelizowano od 1 stycznia 2009 roku, próbując uniknąć kolizji z wyceną operacji gospodarczych wyrażonych w walutach obcych, według przepisów prawa podatkowego. Do 31 grudnia 2008 roku, art. 30 ustawy o rachunkowości miał brzmienie, iż nie rzadziej niż na dzień bilansowy wycenia się wyrażone w walutach obcych składniki aktywów i pasywów po obowiązującym na ten dzień średnim kursie ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski.

Wyrażone w walutach obcych operacje gospodarcze ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia odpowiednio po kursie:

- 1) kupna lub sprzedaży walut stosowanym przez bank, z którego usług korzysta jednostka – w przypadku operacji sprzedaży lub kupna walut oraz operacji zapłaty należności lub zobowiązań,
- 2) średnim ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski na ten dzień, chyba że w zgłoszeniu celnym lub innym wiążącym jednostkę dokumencie ustalony został inny kurs – w przypadku pozostałych operacji (por. Ustawa z dnia 29 września 1994...: art. 30).

Wprowadzono do polskiego prawa bilansowego pojęcie **kursu faktycznie zastosowanego**, nie definiując jego istoty w sposób bezpośredni, pozostawiając użytkownikom do

dyspozycji przy wycenie paletę zasad rachunkowości, w szczególności zasadę ostrożnej wyceny, którą winni kierować się decydenci ustalający metodykę wyceny operacji gospodarnych wyrażonych w walutach obcych, na gruncie prawa bilansowego.

2. Wycena operacji gospodarczych wyrażonych w walutach obcych według prawa podatkowego

Aspekt wyceny operacji gospodarczych, służących zwłaszcza ustaleniu dochodu podlegającego opodatkowaniu, widoczny jest w ustawach o podatkach dochodowych. Stanowią one istotną część systemu podatkowego obowiązującego w Polsce.

Tworząc regulacje prawne zawarte w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych (por. Ustawa z dnia 15 lutego 1992...), dotyczące metodyki wyceny operacji gospodarczych wyrażonych w walutach obcych, ustawodawca wprowadził możliwość wyboru metodyki ustalania różnic kursowych (w tym wyceny operacji gospodarczych) zgonie z prawem bilansowym lub podatkowym.

W art. 9b ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawodawca zdefiniował zakres wyceny operacji gospodarczych w przypadku, gdy jednostka gospodarcza zdecydowała się na wybór (możliwy od stycznia 2007 roku) metody ustalenia różnic kursowych, zgodnie z prawem bilansowym. Definicja powyższa brzmi: podatnicy, którzy wybrali metodę księgową ustalania różnic kursowych, zaliczają odpowiednio do przychodów lub kosztów uzyskania przychodów ujęte w księgach rachunkowych różnice kursowe z tytułu transakcji walutowych i wynikające z dokonanej wyceny składników aktywów i pasywów wyrażonych w walucie obcej, a także wyceny pozabilansowych pozycji w walutach obcych.

Art. 15a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (analogicznie art. 24c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych) precyzuje, iż dodatnie różnice kursowe zwiększają odpowiednio przychody albo jako ujemne różnice kursowe, zwiększają koszty uzyskania przychodów. Przypadki, od których możliwym jest ustalanie różnic kursowych na gruncie prawa podatkowego, zostały ograniczone do pięciu przypadków, enumeratywnie wymienionych przez ustawodawcę.

Rozróżnia on różnice kursowe od:

- otrzymanych przychodów,
- poniesionych kosztów,
- środków pieniężnych,
- kredytów (pożyczek) udzielonych,
- kredytów (pożyczek) otrzymanych (por. Ustawa z dnia 15 lutego 1992...: art. 15a, ust. 2 i 3).

Podatnik, by mógł prawidłowo ustalić podatkowe różnice kursowe, powinien dokonać pierwotnej wyceny przeprowadzonej operacji gospodarczej w postaci osiągniętego przychodu, lub poniesionego kosztu.

W art. 15 ust. 4e ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych [analogiczne rozwiązanie przewidziane zostało w art. 22 ust. 5d podatku dochodowego od osób fizycznych (por. Ustawa z dnia 26 lipca 1991...: art. 22, ust. 5d)] ustawodawca wskazał na moment poniesienia kosztu, który zarazem zgodnie z wykładnią literalną, stanowi bazę wyceny operacji gospodarczej celem wprowadzenia jej do ksiąg. Według ustawodawcy datą poniesienia kosztu podatkowego, jest data ujęcia kosztu w księgach rachunkowych, co uściślił Minister Finansów wyjaśniając, iż przepisy o rachunkowości decydują, na który dzień

ujmuje się w księgach rachunkowych koszt, a tym samym przesądzą o dacie poniesienia kosztu podatkowego, z zastrzeżeniem rezerw i biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów. Koszt podatkowy powstaje zatem w dniu faktycznego zaksięgowania kosztu w księgach rachunkowych, a nie w dniu przeprowadzenia operacji gospodarczej, np. w dniu wystawienia faktury¹. Minister Finansów dalej wywodzi, iż właściwym kursem do przeliczenia transakcji wyrażonej w walutach obcych jest kurs średni ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na dzień poprzedzający dzień wystawienia faktury. Zatem koszt, zgodnie z ustawą o podatku dochodowym, powstaje w dniu zaksięgowania, jednak wycena powstałego kosztu, winna dokonać się z dnia poprzedzającego dzień wystawienia faktury, który z memoriałowym ujęciem operacji gospodarczej ma często niewiele wspólnego.

Chaos interpretacyjny pogłębił wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego wydany w sierpniu 2012 roku, w którym Sąd uznał, iż właściwym kursem do wyceny operacji walutowych dokonywanych na kontach bankowych, jest kurs średni Narodowego Banku Polskiego z dnia poprzedzającego datę wpływu lub wypływu środków z rachunku bankowego prowadzonego w walutach obcych². Operacje bankowe zdaniem sądu, winny być wyceniane dwuetapowo. Raz w momencie wpływu waluty na konto bankowe, drugi raz w momencie rozchodu walut z pominięciem pierwotnego kursu wyceny, a uwzględnieniem kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z dnia poprzedzającego dzień rozchodu waluty.

Wskazać należy, iż organa podatkowe począwszy od 2007 roku (w którym wprowadzono omawiane zmiany przepisów) twierdziły, iż przez kurs faktycznie zastosowany nie należy rozumieć jedynie kursu realizacji, lecz również kurs hipotetyczny, po jakim podatnik mógł zrealizować zakup lub sprzedaż waluty bankowi, z usług którego korzysta.

W grudniu 2012 roku Minister Finansów kierując się zapewne jednym z wyroków Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie określenia właściwego, zgodnego z literalnym brzmieniem przepisu, kursu walutowego właściwego do wyceny operacji wpływu lub wypływu środków z rachunku bankowego, wydał pismo zmieniające dotychczasową wykładnię **kursu faktycznego**, którą kierowały się organy podatkowe od 2007 roku. Definiuje on, iż jeżeli nie występuje operacja sprzedaży lub kupna waluty obcej oraz nie dochodzi do przewalutowania otrzymanej należności lub płaconego zobowiązania z zastosowaniem kursu faktycznego, wówczas przy ustalaniu podatkowych różnic kursowych, w przypadku otrzymania należności lub zapłaty zobowiązań począwszy od dnia 1 stycznia 2012 r. powinien być zastosowany kurs średni Narodowego Banku Polskiego z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego ten dzień (*Biuletyn Skarbowy* 2012: 20). Powołuje się Minister Finansów na odmienną wykładnię pojęcia **kursu faktycznie zastosowanego**, która została zaprezentowana m.in. w wyrokach WSA w Warszawie: z dnia 4 grudnia 2009 r., III SA/Wa 1190/09, i z dnia 8 listopada 2010 r., III SA/Wa 368/10, oraz w wyrokach NSA z dnia 3 lutego 2011 r., II FSK 1682/09, z dnia 27 września 2011 r., II FSK 524/10, oraz z dnia 5 lipca 2012 r., sygn. II FSK 2580/10. W wyrokach tych wyrażono pogląd, iż faktycznie zastosowany kurs waluty z określonego dnia to taki kurs, który rzeczywiście został użyty, a więc którym się posłużono, wykorzystując go w danej operacji gospodarczej. Dotyczy to zwłaszcza przypadków, gdy w dniu otrzymania przychodu lub dokonania zapłaty rzeczywiście doszło do zastosowania konkretnego kursu przy zrealizowaniu operacji polegającej na

¹ Wyjaśnienia Ministerstwa Finansów, pismo nr MB8/102/2007 z 8 marca 2007 roku.

² Wyrok NSA z 28 sierpnia 2012 r., sygn. akt II FSK 159/11 - orzeczenie prawomocne.

zamianie wartości wyrażonych w walucie polskiej na waluty obce lub odwrotnie. Użyte w art. 15a ust. 4 upod. określenie **faktycznie zastosowany kurs waluty** oznacza taki kurs waluty, po jakim podatnik rzeczywiście sprzedał lub nabył walutę (wyrok NSA z dnia 3 lutego 2011 r., II FSK 1682/09). Zatem z przytoczonego orzecznictwa wynika, iż w przypadku gdy nie doszło do faktycznej wymiany waluty (przewalutowania), należało stosować kurs średni NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień otrzymania należności lub zapłaty zobowiązań (*Biuletyn Skarbowy* 2012: 21).

Wskazać należy, iż Minister Finansów nie dokonuje przedstawionej wykładni w oparciu o przepisy Ordynacji podatkowej (Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997...), wiążącej organa podatkowe. W grudniu 2012 roku nakazując jej stosowanie od stycznia 2012, całkowicie odchodząc od uzasadnienia zmian definicji kursu faktycznie zastosowanego, dla której dokonano niewielkiej, ale jakże znaczącej zmiany przepisów podatkowych.

Uwagi końcowe

Jak wskazano we wstępie artykułu, celem referatu była prezentacja problematyki wyceny operacji wyrażonych w walutach obcych w aspekcie prawa bilansowego i podatkowego. Wskazano na zagadnienia wyceny operacji gospodarczych definiowane przez rachunkowość, która rozdziela wycenę w momencie memoriałowego ujęcia operacji gospodarczej w księgach rachunkowych, od prezentacji na dzień bilansowy, odpowiedniej pozycji aktywów czy pasywów wyrażonej w walutach obcych. Zaprezentowano podstawowe cechy jakościowe informacji dostarczanych przez rachunkowość z których przydatność, zrozumiałość i wiarygodność gwarantowana stosowaniem fundamentalnych zasad rachunkowości, jawią się jako cechy zapewniające uniwersalizm wyceny dokonywanej przez system rachunkowości, zwłaszcza w omawianym aspekcie.

Omówiono również zakres prawa podatkowego w zakresie wyceny operacji gospodarczych dokonywanych w walutach obcych. Wskazano na możliwość wyboru zgodnej z przepisami ustawy o rachunkowości, metodyki wyceny operacji gospodarczych wyrażonych w walutach obcych, a następnie ustalania różnic kursowych. Wskazano następnie na problematykę wyceny operacji gospodarczych wyrażonych w walutach obcych i wyceny różnic kursowych zgodnie z prawem podatkowym. Podkreślono, iż w zakresie podatkowej wyceny operacji gospodarczych dokonywanych w walutach obcych, jak również w zakresie ustalania różnic kursowych, prawo podatkowe dysponuje wysoce niespójnym systemem wyceny. Podatnicy mają wybór jednej z metod wyceny zaproponowanej przez system podatkowy (rachunkowości czy wynikającej z ustawy podatkowej), ale wybór metody rachunkowości, choć merytorycznie poprawnej, może narazić podatnika na dodatkowe koszty i dodatkowe ryzyko podatkowe (związane między innymi z identyfikacją i wyceną operacji pozabilansowych). Wybór metody podatkowej wyceny operacji wyrażonych w walutach obcych, jak i ustalania różnic kursowych, nastręcza trudności w zakresie zrozumiałości i wiarygodności zasad wyceny prezentowanej przez przepisy podatkowe i ich interpretacje. Odejście od fundamentalnych zasad wyceny i prezentacji operacji gospodarczych zawartych w rachunkowości, powoduje niejasność i niewiarygodność wyceny zaproponowanej przez prawo podatkowe. Dodatkowo wyjaśnienia publikowane pod koniec roku wskazujące, iż od stycznia należało inaczej rozumieć używane przez ustawodawcę terminy, niż miało to miejsce w wykładni dokonywanej przez tegoż ministra finansów w poprzednich latach podatkowych powoduje, iż powstaje system pozbawiony fundamentalnych cech, do któ-

rych należy wiarygodność i zrozumiałość. W ten sposób nie powstanie systemu podatkowego nie cechujące skuteczność. Nie sprzyja on też zaufaniu podatnika do państwa.

Literatura

- Biuletyn Skarbowy nr 6/104 z 2012.
- Hejnar J. (2007), *Zarys teorii wyceny bilansowej*, w: *Prawo bilansowe a prawo podatkowe*, red. B. Micherda, Difin, Warszawa.
- Skrzywan S. (1969), *Teoretyczne podstawy rachunkowości*, PWE, Warszawa, 1969.
- Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, DzU 2011, nr 74, poz. 397, z późn. zm.
- Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, DzU 2012, poz. 361, z późn. zm.
- Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa, DzU 2012, poz. 749, z późn. zm.
- Ustawa z dnia 29 września 1994 o rachunkowości, DzU 2013, poz. 330.
- Ustawa z dnia o podatku dochodowym od osób prawnych, DzU 2011, nr 74, poz. 397, z późn. zm.
- Wyjaśnienia Ministerstwa Finansów, pismo nr MB8/102/2007 z 8 marca 2007 roku.
- Wyrok NSA z 28 sierpnia 2012 r., sygn. akt II FSK 159/11.
- Założenia koncepcyjne sporządzania i prezentacji sprawozdań finansowych (2007)*, w: *Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej 2007*, SKwP, Warszawa.

SELECTED PROBLEMS OF VALUATION OF BUSINESS OPERATIONS IN FOREIGN CURRENCIES ACCORDING TO THE BALANCE LAW AND TAX LAW

Abstract: Purpose – the undertakings carry out transactions of the exchange of goods and services both on the domestic and foreign markets. Intensification of activities on foreign markets makes the importance of valuation of business operations denominated in foreign currencies grow. The purpose of this article is to present dilemmas of valuation of business operations in foreign currencies according to the balance law and tax law. Research methodology – the article includes monographic research methodology using qualitative and descriptive information. The method of analysis and logical structure were used in relation to literature referring to analysed problem. Result – the accounting system is internally consistent system of measurement and valuations of business operations and it provides entrepreneurs and business environment reliable and understandable information. This information is connected both with conducted business operations and with presentation (with the valuation) of sources and financial resources. The tax system is the element of the state tax policy and because of that it affects the elements of valuation of business operations by entities. However, tax system is not consistent and understandable, which makes information generated by this system unreadable and unintelligible in relation to the valuation of business operations denominated in foreign currencies. It is hoped that having reliable information of business operations from accounting system, the legislature will use the methods and tools of this system more often in order to create understandable information also by the tax system. Originality/Value – the value of the article is interdisciplinarity of studied problem with attempt to quantify the valuation methodology in tax law.

Keywords: valuation of business operations, exchange rate, exchange differences

Cytowanie

- Stępień M. (2013), *Wybrane problemy wyceny operacji gospodarczych w walutach obcych w aspekcie prawa bilansowego i podatkowego*, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego nr 765, „Finanse, Rynki Finansowe, Ubezpieczenia” nr 61, t. 2, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin, s. 201–207; www.wneiz.pl/frfu.

